

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și ia post și ia librării.

În București

primește abonamente Ioan Lupulescu, secretarul Ligii. Strada Nouă nr. 2.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Dr. Lucaciu

în

TEMNIȚĂ ORDINARĂ.

Aseară, după încheierea foii, am primit dela corespondentul nostru din Sătmăr următoarea telegramă:

Sătmăr, 31 Mai n. (Telegramă part. a „Tribunei“.) Promulgarea sentinței osândirii părintelui Dr. Lucaciu s'a făcut azi. La 9 oare se prezentă tribunalul în frunte cu președintele și procurorul. Curia a aprobat sentința tablei din Dobrița. Procurorul cere contragerea pedepsei și schimbarea închisorii de stat în temniță ordinară, ceea-ce numai decât se se și efectueze. Avocatul Coroianu cere respingerea cererii. Tribunalul se retrage și judecă în favorul apărării. Se începe pertractarea. Procurorul motivează propunerea sa. Apărătorul prin o vorbire clar motivată și mult aplaudată de numerosul public, zdrobește și frânge argumentele procurorului. Într'aceste la uze se aude un șgomot. Servitorii nu vreau să lase pe cineva în sală. Cine-i? Se răspunde că e tatăl dlui Dr. Lucaciu. Președintele îl invită să între, îl îmbrățește și scutură. Pătrunzătoare privește. Bătrânul părinte dă mâna cu iubitul său fiu, pe care nu l'a mai văzut de când e deportat la Seghedin. Se privește fără cuvânt, dar' cu multa duioșie. Ce vorbe tainice în inimile lor. Tribunalul și întreg publicul emoționat, se ved lacrimi în ochii tuturor. Se continuă apoi pertractarea. Coroianu fineste clasicul său pledoar, ca și judecata a două de patru luni închisoare se se împlinească în închisoarea statului în Seghedin. Procurorul replică. Coroianu ține duplica sa. Tribunalul se retrage și după o jumătate de oră publică sentința următoare: Dr. Vasile Lucaciu osândit la temniță ordinară schimbata fiind și închisoarea de stat în cea ordinară, ambele judecări contrase într'una, la 13 luni, din care 4 luni și jumătate petrecute în Seghedin se iau de împlinite. Arrestul se începe momentan. Coroianu apelează. Părintele Lucaciu e smuls din brațele soției și ale tatălui său, dela familie și numeroșii prieteni adunați în mare număr. Poporul din parohia sa își iau cu lacrimi în ochi rămas bun dela jertfa fanaticismului ideii de stat. Haiducii înarmați cu temnicerul îl duc în închisoare. Zăvorul sună și părintele Lucaciu e închis în temnița ordinară. Ultimul cu-

vânt al osânditului e: Nu vè supărați, fraților! Dreptatea e a noastră! Vom învinge! Trăească libertatea! La revedere!

Jidani de-am fi!

Brutalitatea totdeauna este întovărășită și de insolență. Omul brutal nu cunoaște nimic sfânt, nu știe ce e duioșia, nimic ce e nobil în sufletul său nu găsește ecou. Sbirii brutalei stăpâniri rusești de pildă iau pe victime de cele mai multe-ori noaptea, din sinul familiei, fără a-i lăsa măcar atâta timp ca să-și îmbrățișeze familia. Necinstesc perii albi, nu se uită dacă e sârbătoare când jale căsunează celor luați la ochi. Tot așa și pe la noi: vandali dela Turda au atacat noaptea familia pe care nu era cine să o apere. La Arad, eroi tot ca cei dela Turda, au atacat dame române.

Ear' brutalitatea, insolenta crește înainte în statul Stului Stefan. Ea e cultivată chiar dela cei-care ar trebui să o combată.

Dovadă mai nouă sânteele întâmplări cu privilegiul instruirii afacerii Memorandului.

Unii din distinsii membri ai societății românești care compun comitetul și care vor avè onoarea să stea pentru națiunea întreagă în fața juraților, au fost citați de judele de instrucție chiar în sârbătoria Rusaliilor pentru a li-se lua interogatoriul.

Sântem prea blânzi noi Români. Cel dintâiu cuvânt adresat judeului de instrucție ar fi trebuit să fie un energie protest de a nu ne lăsa în pace nici în sârbători alese. Dar' în statele civilizate, la popoarele culte chiar și cel mai aspru stăpân în sârbători lasă servitorii să prâsnească, fie sârbătorile mari deosebite de ale stăpânului. Ear' creștinii evlavioși, care cu adevărat urmează percepțiile sfinte ale lui Christos în zile mari se iartă, dacă păcătuit-au unul față cu altul, se cinstesc din cât puțin Domnul s'a îndurat să le dea.

Ei, ajuns-am oare noi Români din regatul Sfântului Stefan mai rău decât slavii, încât nici sârbătorile mari să nu fim lăsați a le prâsni în pace? ci să fim citați pe la judecatorie! Ce? să tem puternicii stăpâni ai statului că o să peară, dacă Români luați la ochi

nu vor fi ascultați îndată, chiar în sârbătorile Rusaliilor?

Căci din două lucruri unul: ori că cei dela putere nu și-au dat socoteala ce fac, nu au observat că în acea zi noi prâsnim, ori că au făcut așa dinadins.

În cazul dintâiu e revoltător să fie astfel de funcționari în ținuturi locuite de Români. În cazul doilea este o neiertată insolenta, cu atât mai neiertată, cu cât e vorba de jignirea celor mai sfinte sentimente — ale sentimentelor religioase — ale unei părți însemnate din populația statului.

A, dacă am fi fost Jidani altfel s'ar fi întâmplat. De acești jupâni ministrul dreptății a mers cu grija până acolo, încât a dat ordin ca Jidani condamnați pentru crime ordinare, va să zică pungașii, hoții, escrochii și tot felul de plastografi și falșiți, în zilele de sârbători ale lor să fie tratați în temniță în chip deosebit, încât să nu fie jigniți în exercicierea profesiunii lor. Ba a împius gentileta până acolo, că s'a ordonat să li-se dea și mâncare separată de a creștinilor, kosher!

Etă cum sânt desmerdați în statul Sfântului Stefan Jidani.

La tot cazul un tratament creștinesc: până și necreștinilor condamnați pentru crime ordinare li-se îngăduie să-și exercite profesiunea, dacă peste tot la asemenea criminali poate fi vorba de exerciciere în chip sincer și onest al religiei, și dacă aceștia ar avè altă profesiune decât criminalitatea.

Umani și sinceri creștini ar fi însă cei din guvern numai atunci, când ar măsura cu aceeași măsură și creștinilor!

Când creștinii necondamnați însă, ba nici dați încă în judecată după toată forma și la tot cazul acușati nu pentru crime ordinare, ci pentru delictive politice — ear' cu delictivității politici în toate statele civilizate se tratează omenește, cavalereste oarecum — sânt împedeți în exercicierea profesiunii lor, mai poate-se oare zice că este creștin și uman guvernul care astfel păcătuiește?

Nu cu drept cuvânt putem oare zice, că astfel de guvern nu numai că cultivă insolenta, — ear' insolenta niciodată nu se prezintă singură — ci prin nesocotirea sentimentelor celor mai sfinte ale unui popor creștin, caută să înstrăi-

neze de stat pe acest popor, slăbește deci statul, pentru a întări în același timp pe — Ovrei.

Într'un stat, în care primul-ministru ține de soție pe o Ovreică, ear' ministrul apărării țerii tot Ovreică are de soție, adevărat: e natural ca Jidani să fie protegiați.

Nu e însă natural ca într'un stat creștin să fie persecutați creștinii, și tot cenu este natural, se răsună.

Episcopul Popea

contra

MAGHIARISĂRII.

Publicăm în cele următoare în traducere verbală discursul părintelui Nicolae Popea, episcopul Caransebeșului, rostit în ședința dela 29 Mai n. a. c. a casei magnaților în desbaterea proiectului despre salariile învățătorilor. Preasfinția Sa a binevoit a ne pune la dispoziție textul autentice al discursului.

Nicolae Popea, episcopul Caransebeșului: Exelentissime dle president, iluștri magnați! Mărturisesc că cu greu m'am hotărât a lua cuvântul, căci o pot ști înainte, că cuvintele mele, ori cât de drepte și fondate ar fi, nu vor fi luate în considerare, după-cum nici alte sute și mii de cuvinte ale noastre nu au fost luate în considerare în fața curentului, care se vede că domnește în patria noastră. Și dacă totuși, ca unul care nu am fericiea de a ști perfect limba maghiară, îmi l-au voe de a rosti la acest obiect câteva cuvinte, o fac pentru aceea, pentru-că nu se poate, convingerea și datorința nu-mi permit, să tac atunci, când ved că un nou atac se pregătește contra drepturilor noastre înscrise în lege, contra autonomiei bisericii noastre gr.-ort. și în general contra desvoltării noastre culturale. Însă, iluștri magnați, o fac și pentru aceea, că nu cumva să se zică, că nu ne aducem gravaminele înaintea locurilor competente. Le aducem, iluștri magnați, și totdeauna le-am adus înaintea locurilor competente, când a fost trebuință, însă cu regret am experiat că, precum am zis, din cauza curentului amintit, domnitor în patria noastră, acele nici-când, dar' nici-când n'au fost luate în considerare.

Așa se vede, iluștri magnați, că la noi legile care sânt mai drepte față cu naționalitățile nemaghiare și cu profesiunile acestora, numai de aceea se vo-

tează, pentru-ca sau să nu se aplice deloc, sau să devină cu desevirșire ilusorii, luându-li-se ori-ce valoare prin legi ulterioare.

Dovadă despre această este cunoscuta lege a naționalităților, care hotărât pentru aceea s'a făcut, pentru-ca să nu fie aplicată, pentru-ca să fie pusă ad acta, deja dela votarea ei.

Altă dovadă ne dă autonomia bisericii noastre gr.-ort. române, sancționată și inarticulată în toată forma, prin care se recunoaște acestei biserici dreptul de a-și regula singură, liberă și independentă toate afacerile școlare.

Dar', iluștri magnați, §. 38 al legii școlare dela 1868 încă recunoaște dreptul confesiunilor și le dă libertatea de a-și înființa și susține școalele proprii, de a-și alege și aplica învățătorii, de a hotărî leile acestora și planurile de învățământ și de a exercia dreptul și autoritatea disciplinară asupra învățătorilor sei.

Dar' ce folos, iluștri magnați, căci confesiunile au fost știrbite treptat în toate aceste drepturi ale lor, garantate în lege, prin legi și ordonanțe ulterioare, astfel tot mai mult și în mod mai simțitor fiind restrinsă autonomia școlară a confesiunilor.

Și pe când credeam, iluștri magnați, că acest amestec al statului în trebile școlare a ajuns la culme, eată ne întâlnim cu acest proiect de lege, care dacă va fi primit, în adevăr aproape cu desevirșire ar șterge cel din urmă rest de autonomie școlară a bisericii noastre gr.-ort. române. Da, iluștri magnați, prin el s'ar șterge în realitate deodată cu autonomia și legea școlară dela 1868. Căci după acest proiect de lege, contrar legii amintite, confesiunilor li-se octroază salarul minimal și quinquenul, cu care trebuie să-și plătească învățătorii, ear' dacă confesiunile nu pot scoate această sumă minimală, își perd în privința învățământului profesional tot dreptul garantat prin lege, așa că biserica nu va mai fi nici mai mult nici mai puțin, decât un for inchișional și un oficiu executiv al statului. Dar' nici atâta, iluștri magnați, căci prin modificările înșpritoare făcute în casa deputaților, statul sub pretextul „direcției contrare statului“ este îndreptățit a desființa când voește ori-ce școală confesională.

Însă, iluștri magnați, pentru-ce oare această inechitabilitate față cu confesiunile și autoritățile lor? Pentru-ce ni-se dă nouă cu o mână, ear' cu cealaltă ni-se ia ce

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Stinge focul până când arde sub spuză.

De

Contele Leo Tolstoj.

(Urmare.)

Bătrânul oftă și zise:

„Tu ești în lumea largă, Ivane, și eu zac după cuptor de atâția ani; tu crezi că vezi totul, și eu nu vèd nimic. Nu, fiule, tu nu vezi nimic, ura te-a orbit. Păcatul străin te împunge în ochi, la spate păcatul tău — nu-l vezi. Dacă lucra el singur rău, crede-mi, atunci nu am pute vorbi de răutate. Căci răul între oameni nu vine dela unul. Răul este între doi. Slăbiciunea lui o vezi, dar' pe a ta nu. Dacă ar fi el rău, și tu bun, atunci nu ar fi ceartă acum. Cine l'a smuls barba? Cine a iscodit cearta? Cine l'a dus pe la judecatorii? Și toată vina o arunci tu în spatele lui. Că ce lucruri rău, de aceea e rău. Nu așa am trăit eu, fiule, și nu așa v'am învățat pe voi. Dacă trăiam așa cu bătrânul cu tatăl seu. Cum am trăit noi? Ca vecinii. Dacă a gătat făina, venia muierea lui: Moșule, nouă ne trebuie făină. Du-te în cămară și-ți ia câtă vè trebuie. Nu avea pe cine trimite cu caii — mergi Wanjadca, și du caii lui la pășune! Și dacă aveam eu lipsă de ceva, mergeam eu la el. — Unchiule Gardej, asta și asta-mi trebuie — du-te și-ți ia. Așa a fost între noi. Și și voi puteați să aveți o viață ușoară. Ce este însă acum? Deunăzi istorisia soldatul dela Plevna. Este asta o viață? Și ce păcat! Tu ești un bărbat, tu ești domn în casă. Dela tine se cere. Ce înveți tu femeile și copiii? Ceartă și

înveți tu. Deunăzi începu chiar Tarasca, mucosul acela de copil, a afurisi pe Arina. Și muma lui rîdea pentru așa ceva. Este asta bine? Dela tine se cere. Cugetă la suflet pentru Dumnezeu. Așa trebuie să ne purtăm? Tu mie un cuvânt — eu ți e două cuvinte, tu mie o palmă — eu ție două palme. Nu fiule! Christos când umbla pe pământ pe noi prostii nu ne-a învățat așa ceva. Te vatămă cineva cu o vorbă rea, înghite și tac, pe el l'a bate conștiința. Așa ne-a învățat pe noi Domnul. Ție o palmă peste obraz și tu ți ține obrazul și pentru a doua: aici dă, dacă merit. Eu îți spun ție, conștiința lui se va mișca, el va deveni umilit, și va asculta de tine. Așa ni-a poruncit, să nu fim sumeți. Pentru-ce tac? Vorbește adevărul?”

Ivan nu da nici un răspuns.

Bătrânul tușește, își adună toate puterile și vorbește mai departe:

„Tu crezi că Christos ne-a învățat rău.

Învățătura lui numai spre bine ne este nouă. Cugetă cel puțin la viața pământească. Ți este acum mai bine sau mai rău de când s'a întâmplat Plevna aceasta? Scoatește odată numai, ce-ai cheltuit pe la judecatorii, apoi căraușile tale. Ficiorii tăi sânt cu aripi, tu trebuia numai să te avânti. Însă bunătatea ta dă înapoi, și pentru-ce? Pentru-că ești plin de mândrie (sumeție). Tu trebuie să pleci cu copiii la câmp și însuși să te uiți la teate, pe tine însă te poartă necuratul pe la judecatorii. Dacă nu ari la timpul seu, dacă nu sameni la timp, atunci nu te poți aștepta la seceriș bun. Pentru-ce nu s'a făcut ovșul? Când l'ai sămănat? Când ai venit din oraș. Și ce-ai is-

prăvit? Ți-ai pus ceva năcaz după cap O! fiule, gândește la treburile tale și lucră cu copiii tăi proprii la câmp și acasă. Te supără cu ceva vecinul, iartă-l, precum Dumnezeu poruncește și tu vei trăi cu mult mai bine, și inima ta în veci va fi liniștită.”

Ivan tace.

„Uită-te aici, Wanja, ascultă de mine, de moșu. Prinde pe murgul la ham și pleacă îndată la judecatorie și potolește tot lucrul, mâne te du la Gavrilă și vè împacăți, că așa-i place lui Dumnezeu, îl poștește la tine, căci mâne e chiar sârbătoare (Sfânta Maria). Pune mașina pentru ceain la foc, pune-le și vi-nars înaintea și eliberează de păcat sufletul tău pentru acum și pentru viitor. Și așa să înveți și pe copii și pe femeie.”

Ioan oftează, el gândește: Adevăr grăește bătrânul. El nu mai simte ură. Numai nu știe cum să o înceapă, ca să se împace.

Ca-și-când ar fi ghicit cugetele fiului, se trage bătrânul la locul lui după cuptor:

„Nu o arunca pe Wanja, mergi îndată. Stinge focul până arde încă sub spuză; ese odată deasupra, atunci cu greu îl mai poți stinge.”

Bătrânul voia să mai zică ceva, dar' tace, fiindcă intrară femeile în casă și făcură o larmă de să iei lumea în cap. Ele au auzit deja, că Gavrilă este osândit la bătaie și că el a amenințat a le da foc. La cele auzite mai adăuseră și ele încă multe. Ele veniau dela pășune, unde avură ceartă cu femeile lui Gavrilă, și povestiau că nora lui Gavrilă l'ar fi amenințat cu judecatorii, care acum vor schimba tot lucrul, și că învățătorul a trimis deja a doua pîră contra lui Ivan la

Țar, și în această pîră sânt multe lucruri, și că acum jumătate din averea lui Ivan trece la Gavrilă. Lui Ivan nu-i căzură bine aceste vorbe și el își schimbă planul de a se împăca cu Gavrilă.

Cu femeile nu sta el de vorbă, ci merse în șură să-și vază de lucru. Soarele a apus, și ficiorii veniau dela câmp. Ei au arat pământul, pe care au stat sămănăturile de vară. Ivan îi întâlni când veni din șură, și întrebă că ce au lucrat, le ajută la deshămatul cailor, și se apucă să repareze o gură de ham, care era stricată. Era întunec. Acum să cinăm și să ne culcăm, cugetă Ivan; el luă gura de ham cu el și merse în casă. La Gavrilă și la vorbele bătrânului nu se mai gândi deloc. Când era să intre în casă, aude pe vecin cum zice cătră cineva cu o voce răgușită: „Lua-l'ar dracul! Trebuie omorât! Stătu puțin pe loc, făcî din cap și intră în casă.

S'a fost aprins lumina. Femeia cea tinereă era în unghet cu furca. Bătrâna făcea de cină, ficiorul cel mai bătrân cărpia niște opinci, la masă cu o carte în mână era celalalt, Tarasca se găta ca să plece cu caii la pășune.

Cum de bine ar fi mers trebile și în casă, dacă nu s'ar fi învrăjbit cu vecinii.

Moroind a intrat Ivan în casă, el alungă mâta de pe bancă și începu a se certa cu femeile, că vasul cu apă ear' nu stă la locul lui. El deveni tot mai rabiat, încreți din frunte, și cărpi la gura aceea de ham, într'aceea vorbele lui Gavrilă, amenințarea lui înaintea judecatorii și aceea: „Trebuie omorât!“ nu-i eșiră din cap.

Bătrâna puse de cină lui Tarasca, el mănca, se îmbrăcă cu caftanul, se încinse, își luă pâne cu el și eși afară la cai.

Fratele mai bătrân voi să-l însoțească până își prinde caii. Ivan însă se sculă și el și eși până afară.

În curte era întunec cum se cade, vântul începu să bată, și norii se îmbulziau pe cer.

Ivan ajută lui Tarasca să se sue călare, da după mănz, sta pe loc și uitându-se după el, asculta cum merge prin sat și cum povestea cu alți copii, care mînau caii la pășune. Mult timp așteptă el în curte și vorbele lui Gavrilă: „Numai de nu ar arde la el mai tare!“ nu-i eșiră din cap.

Lui nu-i va fi milă de el însuși... este secetă... un vânt afurisit bate. Cine știe cum se vîră pe dinapoi... pune foc la șură... se face nevăzut. Toată averea mea mi-o prăpădește, mișelul... și se ținea neînnoat. Să-l pot prinde! Eu nu l'as lăsa din brânci.

Preocupat de aceste cugete, Ivan în loc de a merge în casă, se duse pe stradă. Voese să-mi înconjur casa, cugetă el. Cine știe ce poate avè acest Gavrilă în gând. Și cu pași lini merse el de-alungul porții. Ajungînd la corn și voină a se duce pe lungă gard, i-se părî că la cornul celalalt se ascunde cineva. El stă pe loc și nu se mișcă. Liniște era în jurul lui. Numai în paie mișca ceva, abia se aude. În întuneceala aceasta abia își putî vedea mâna la început, acum însă ochii lui s'au dedat și cum se cade vede grapa și plugul sub streșină. Se uită bine acolo, dar' nu vede pe nime.

ni-sa dat? Oare modificarea aceasta a legilor, spre paguba evidentă a confesiunilor cum se poate explica intr-un stat de drept organizat cum este Ungaria? Oare diferitele confesiuni, și în special credincioșii bisericii noastre gr.-or. române nu sunt o parte a fiilor patriei noastre? Nu-și sacrifică și ei sângele și averea pentru susținerea și apărarea patriei noastre comune?

Îmi iau voie, iluștri magnați, a pune aceste întrebări, cu atât mai virtuos că motivele proiectului de lege, după a mea părere, sînt cu desăvîrșire nefondate și tocmai în contradicție cu răspunsul la întrebările mele. Nefondate, iluștri magnați, pentru-că dacă eu sîrvesc același lucru bun cu mai puțină cheltueală decît altul, apoi cine mă poate sili după drept, ca să cheltuesc și eu atîta cît a cheltuit altul? Sau, iluștri magnați, dacă diecesă noastră de Caransebeș ar întreține învățători buni și cu desăvîrșire corepunzători pentru plată mai mică de 300 fl. anual, apoi cu ce drept ar pute-o sili statul să le dea plată mai mare ca cea amintită? Ce scop ar avea asemenea silă? Eu așa cred, că nu suma, ci rezultatul bun al învățămîntului ar trebui luat în considerare, căci acesta hotărîște valoarea internă a instrucțiunii peste tot.

Și se nu crează nimenea, iluștri magnați, că confesiunile n'ar fi pentru îmbunătățirea lefilor învățătoarești, din contră, asigurarea sortii învățătorilor nimenea nu o dorește mai mult ca ele, dovadă școalele și lefile profesorilor lor, care vîzînd cu ochii cresc și se sporesc, dar numai pe încetul și pe rînd, conform împrejurărilor și stării materiale în care se găsesc. Da, iluștri magnați, sînt considerabile jertfele aduse de confesiuni pentru instrucție, în ciuda celorlalte greutăți care trebuie să le poarte în toate privințele, după cum a recunoscut chiar Excelența Sa dl ministru de culte și instrucție publică în casa deputaților.

Dar' așa mi-se pare, iluștri magnați, că aicia *altius petenda est ratio*. Nu atîta instrucția sau îmbunătățirea salariilor învățătoarești, ci altceva este la mijloc, anume cu rentul acela, despre care am avut fericirea să amintesc la începutul discursului meu, și care, judecînd după toate presemnele, nu poate fi altul decît asimilarea sau maghiarizarea naționalităților nemaghiare din patrie.

Este grea problema aceasta, iluștri magnați, care cu greu se va realiza în luminatul secol al 19-lea, cînd popoarele au ajuns la conștiința națională. Resultatul va fi acela, că din nou se vor turbura sentimentele publice, se va provoca ură și dușmănie între diferitele popoare ale acestei frumoase patrii, în locul păcii și al iubirii creștinești, de care atîta trebuință avem.

Vă stă în putere, iluștri magnați, să ridicați la valoare de lege acest proiect, dar vă rog, binevoiți a lua în considerare consecuențele triste, care vor urma, bine știînd, că în această țeară sînt și alte popoare, care voesc și au dreptul să trăească cu limba, caracterul și cultura lor proprie.

Insuși Stul Stefan, iluștri magnați, primul rege și întemeietorul acestui regat a zis că *regnum unius linguae imbecile et fragile est*. Dovadă aceasta, iluștri magnați, că și atunci au locuit diferite popoare în patria noastră, dar' ael rege înțelept nu le-a supărat, ci le-a cinstit și le-a prețuit limba, pentru că bine a știut în ce consistă puterea

Numai mi-s'a nălucit, gîndește el; înse mai bine este să încunjur. Ajuns la șura merge mai departe. Așa de încet călă el cu opincile, încît nu-și auzi propriii lui pași. Cum ajunge la celalalt corn, îi scipește ceva lungă plug, și deodată se ridică. Inima lui se împetri, și îl stă pe loc. În locul acela acum arde și cum se cade vede acum Ivan, cu spatele întoarse cătră el, un om cu o căciulă sgulit la pămînt, acela aprinde un snop de paie, care îl avea în mînă. Cuprins de frică, împetri Ivan pe loc, apoi își veni în fire și merse repede asupra celui om. El nu-mi scapă, îndată îl voiu apuca.

El nu a mers departe, cînd deodată se ridică focul în alt loc, paiele din streșină se aprind, și acum era să se aprindă coperișul, și aici stă Gavrilă, cum se cade îl vede. Ca un vultur se aruncă Ivan asupra șchiopului. Eu îl voiu lega, să-mi scape nu poate. Înse Gavrilă l-a simțit, se uită în jur, și ca un iepure se șterge de-alungul șurii.

„Nu-mi scapi!“ strigă Ivan și aleargă spre el.

Era pe aci să pună mîna pe el, cînd Gavrilă se înturna și fugi mai departe, ear' Ivan se acăță cu cămașa de gard și căzu jos. În grabă se scoală, strigă după ajutor și fugi mai departe.

Intrăaceea Gavrilă ajunsese în curtea lui; înse Ivan îl urmări, era chiar să-l prindă cînd ceva ca o peatră îl lovi în cap și îl ameți. Gavrilă a pus mîna pe un vlăstar de stejar și-l lovi pe Ivan în cap.

unui stat. Lucru natural, că nu popoarele s'au născut pentru stat, ci statul este înființat pentru popoare.

Binevoiți, iluștri magnați, a lua și aceea în considerare, că astfel de tendențe stau în contradicție vedită cu legile sancționate în vigoare, care legi „cîta vreme sînt în vigoare, trebuie observate cu sfințenie“, după cum a zis odată înțeleptul patriei Francisc Deák.

Binevoiți mai departe, iluștri magnați, a vă aduce aminte și a lua în considerare acele promisiuni și asigurări sîrbătorești, care li-au dat în diferitele epoce naționalităților cei mai eminenți bărbați de stat ai Ungariei, ba chiar și casa deputaților, atunci cînd și concetățenii nostri maghiari se simțiau jigniți în drepturile lor politice și naționale.

În sfîrșit binevoiți a vă aduce aminte și de acel sfînt principiu liberal, care s'a proclamat sîrbătorește în anul epocal 1848: libertate, egalitate și frățietate. Și în legătură cu acesta, nu uitați cuvintele sfinței scripturi: *Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris!*

Și în urmarea tuturor acestora eu așa aș cugeta, iluștri magnați, că nu ar fi echitabil, în secolul XIX., al luminilor, precum și milleniul, care se va sîrba, să se termine prin desavuarea cuvintelor amintite ale primului rege Sf. Stefan.

Acestea sînt, iluștri magnați, binevoitoarele mele pîreri și din inimă doresc, *ne quid regnum detrimenti capiat*.

Proiectul de lege nu-l pot primi de basă pentru discuțiunea specială.

Minciuni „patriotice“.

De cînd e lumea lume și se face gazetărie, minciuni mai încornurate nu s'au scris ca cele-ce scriu actualmente pîcătoarele organe șoviniste.

Astfel „Budapesti Hirlap“ dela 31 Maiu după-ce vorbește despre depozițiile dlor Dr. Ioan Rațiu, Eugen Brote și ale celorlalți membrii ai comitetului național, scrie:

„Pe de altă parte ni-se scrie din Sibiu, că lui Dr. Ioan Rațiu s'a perdut urma, a dispărut din oraș. Se afirmă că a dispărut îndată după-ce i-s'a făcut perchișia domiciliară. Se crede că a plecat în România, să facă raport *Ligei* despre hîrtiile confiscate“.

Ear' „Pesti Napló“ dela 31 Maiu scrie:

„Rațiu a fugit în România, ducînd cu sine hîrtiile furate dela judecător. Familia sa a denegat autorităților ori-ce lămurire privitoare la dispariția agitatorului.“

Ear' domnul Rațiu, în deplină sănătate se plimbă prin Sibliu. Îl poate vedea și dl Gödri, judele.

În același timp „Pesti Napló“ și „Magyar Hirlap“ scriu, ca și foaia mai sus amintită, despre spargerea ce s'ar fi făcut la judele Gödri, următoarele:

„De sigur că nimenea n'are interes mai mare să fure ori să fie furate acele acte, ca înșiși agitatorii compromiși ai comitetului național. Un om bănuit a fost deja arestat, el este o rudă a servitorului de cancelarie, îl cheamă Szikora Pével; el a ținut cîteva zile locul servitorului“.

Lui Ivan i-se întunecară ochii, el se clătina, era adevărat amețit. După-ce și-a venit în fire, Gavrilă s'a șters de pe acolo. S'a făcut o lumină ca zîua dela focul din șura lui Ivan. Șura era toată în flăcări, ba și edificiile laterale luară foc. Foc și fum, schinte de paie aprinse cu fum amestecate sburau spre casă.

„Ce este asta, fraților?!“ strigă Ivan, și ridicînd mîinle sus se bătu peste cap. „Eu nu trebuia decât să smulg paiele la început din streșină și să le calc cu picioarele“.

El voia să strige înse vocea nu-l ajuta, el voia să fugă, dar' picioarele i-se îndoiu, el făcî un pas-doi, se încercă ca să strige, merse mai departe. Cînd a ajuns în curte ardea deja întregă șura, edificiile laterale și poarta, din casă eșia flăcără așa încît nu aveau pe unde să intri, căci totul era în flăcări. Mulți oameni s'au adunat acolo, dar' nu putură ajuta nimic. Vecinii își scoteau de prin curți ce puteau și își sloboziau vitele din grajduri. Dela Ivan sîri focul la Gavrilă și de aci îl mîna vîntul pe stradă. Ca cu o mătură focul a măturat jumătate satul.

Din casa lui Ivan a fost scos bețrănul, uneltele de lucru s'au prefăcut în cenuse, oamenii abia își putură scîpa viața. Afară de cai care au fost la pășune pe cîmp au ars toate vitele, au ars găinile, plug, grapă, car, vestminte, ba grăul în coșuri, tot au ars. La Gavrilă s'a scăpat vitele și unele unelte. (Va urma.)

Detestabila apucătură cu răspîndirea astorfel de minciuni gogonețe are de sigur scop a-i prepara pe Unguri, a-i agita, a-i face să creadă cît de periculoși sînt membrii comitetului național și — prin urmare — cît de mult se impune ca „agitatorii compromiși“ să fie aruncați în temniță.

În toate foile din Budapesta găsim următoarea notiță: „Din Sibii se telegrafează, că Românii de acolo pregătesc metropolitului Miron Român ovațiuni mari la reîntoarcerea acestuia pentru atitudinea ce a observat în desbaterea casei magnaților asupra proiectului despre salariile învățătoarești. La gară Românii vor eși în număr mare, își vor împodobi casele cu steaguri românești, metropolitul va fi însoțit acasă de un șir cît se poate de mare de trăsuri. Seara va fi condus cu torțe. Poliția va recuire asistență militară, pentru a preveni eventuale turburări“. Se înțelege că nici din aceste știri nu este nici un singur cuvînt adevărat. Metropolitul Miron a sosit acasă, fără-ca să-i treacă cuiva prin mînt a-i face ovațiuni. Dar' așa își imbată presa jidano-maghiară publicul.

Spicuri din foile maghiare.

În numărul dela 31 Maiu „Magyar Hirlap“ scrie:

„Domnii agitatori valahi înocă pe valuri de glorie și cu adevărat, nu fără motiv. După marea bucurie însă, o să vină și „miorlăitura de pisică“ (Asta de sigur e floare de stil unguresc! Red. „Tribunei“), cel puțin noi sperăm asta. Guvernul maghiar nu-i permis să se lase a fi tras pe sfoară, ci acum în adevăr a sosit vremea ca cu energie înmulțită și cu o severitate nemiloasă să trateze pe dușmanii statului maghiar“.

Ceea-ce va să zică mai pe scurt: La Seghedin, cu toți tîlharii de Români!

Mișcarea Slovacilor.

Pe lîngă Tisoveț, în comitatul Maly-Hont (Kis-Hont) încă e un orașel slovacesc, Klenoveț (vestit prin cașavol bun, venind pe piață în formă rotundă, vîpsite verde), ai căru locuitori nefrigoșiati mereu duc luptă crăncenă cu slujbașii comitatensii ai stăpînirii. În anul 1888 li-au alungat cu ajutorul gendarmilor pe iubitul și aprigul lor învățător Salva, scriitor-pedagog binecunoscut printre Slovaci, și care de atunci neputînd găsi nicăiri ocupație a învățat arta tipografică în cît astăzi e proprietar al unei tipografii cu 16 culegători.

Cînd în sus arătutul an, 29 Iunie, venise inspectorul bisericesc protestant Ruthényi Béla la Klenoveț, se pronunță sentența de destituție și convocînd în localul școalei pe parochieni, li-a cetit-o în limba maghiară, Klenovețienii cerură energic să le cetească actele respective în limba slovacă. Nevoind a satisface dorința lor, protestarea adunării a devenit atît de sgomotoasă, încît inspectorul n'a mai putut vorbi și chemă pe gendarmii poștați afară cu suljețele înfipte. Dar' Klenovețienii nu se spăriară nici de acestia, ci s'induseră mai mult pe scaune și mese strîngau: „Ce voesc aici? Oare sîntem în cărcimă? Dați-i afară!“ Ruthényi palid ca ceara, fugi afară, gendarmii ocrotindu-i spatele. Încurajagiiți de fuga onoratei comisii — zice corespondentul ziarului „Národné Noviny“ din care extragem aceste rînduri — se puseră să strige după ei vorbe batjocitoare și observări aspre; altfel nu s'a întîmplat nici o nerindueală, dovadă că gendarmii n'au crezut de cuviință a interveni.

Bine înțeles că au fost dați în judecată, 13 la număr, pentru comiterea delictului circumscris în §. 176 al cod. pen. și pe lîngă aceasta încă pentru-că — zice acusa — a vîtmănat onoarea și averea fostului lor preot, care a fost silit de ura poporului să părăsească parochia cu căteva luni înainte. Tribunalul din Rimavska-Sobota (Rima-Szombat) a osăndit pe 11 dintre ei la cîte 3 luni, unul la 6 luni și unul la 8 luni temniță. Făcînd apel la tabla regescă din Budapesta, aceasta a anulat osănda primei instanțe, dar' bucuria nu a ținut mult, căci procurorul a apelat la Curie, care a confirmat hotărîrea tribunalului și procesul s'a început din nou. Trezînd acusa ear' printre toate instanțele pînă la curtea de casație, care în sfîrșit a scăzut osănda dela 3 luni la 1 și cea de 8 și 6 la 3 luni. Săptămîna trecută osăndiții au intrat în temnița dela Rim.-Sobota.

De altfel — zice corespondentul lui „Národné Noviny“ — în orașelul nostru s'au întîmplat mai multe asemenea procese pentru crima „patriotismului vîtmănat“. Așa în anul 1885 a căzut jertfă dl Martin Albin, notarul din loc, destituit din postul seu; lui i'a urmat îndată primarul și învățătorul Salva. Cel de față este al cincilea proces, care pe lîngă

alte năcazuri fi va costa pe oamenii nostri 400 florini cheltueli.

Nu dați înapoi, iubiiții nostri aliați, căci nu mai ține multă vreme și vom birui de sigur cu toții laolaltă!

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Bozovicu, 10 Maiu 1893.

La „Înălțarea Domnului“ cînd totodată e și hramul bisericii noastre, pe lîngă petrecerile usuate la inițiativa unor persoane respectabile, s'a arangiat seara concert împreunat cu teatru de cătră tinerimea română din Ciclova-montană, sub conducerea dlui învățător Vasilie Jianu.

Conform programului statorit, începutul s'a defipt la oarele 8 seara, cînd grădina cea frumoasă a Casinei-române era deja indesuită de oaspeți.

Bravii coriști sosiți sub conducerea zelosului lor învățător întonară cu o voce plăcută motto, după care urma concertul împreunat cu teatru.

Atît concertul cît și teatrul au plăcut mult publicului, care răspundea cu aplause. Dintre piesele musicale merita o deosebită accentuare „Dor de mare“, solo de I. Nenițescu, cîntat de dl M. Jumanca cu o voce de bariton lină și duioasă, precum și „Doină“ executată pe flaută tot de același, care a în-cîntat întreg publicul și care după multe aplause a trebuit să vină din nou pe bină spre a o executa a doua-oară.

Piesa teatrală „Florin și Florica“ vodevil de Vasilie Alexandri. Persoanele: Florin dl Mihai Jumanca, Florica doamna Iuliana Brata, Colivescu dl Mihai Nica. Aceasta a reușit peste așteptate, încît și străinii au aplaudat și lăudat predarea.

După terminarea concertului și teatrului, absolverul de teologie dl Isidor Sabera din Prilipeț ținî de pe scenă o vorbire mișcînd inimile celor de față și dînd impuls spre ce e tromos și românesc, care vorbire a terminat-o așa:

„Înmemntăteza zilei de astăzi și mai mult „crește înădă-țe vom ști, că niște lucrători „de zi, niște oneri sînt aceia, care prin hărnicia și stăruința lor au știut a ne pregăti „nou e seară atît de plăcută și poate-că ieri „chiar și-au lăsat costumele lor lutoase în „fundul adîncimii pămîntului, ear' acum „sînt aici, arătînd un rezultat destul de „frumos, supunîndu-se oare-cum examelui „publicului de azi.

„Semn că virtuțile străbune încă se ascund în pieptul fiecărui Român și că Românul, „ca nici un alt popor, este singur numai în „stare a purta cornele plugului, sapa, coasa, „lopata și alte unelte cu mînă tare, ear' seara „a se sul pe bină și a cînta cu multă măiestrie vechile cîntece, ghiluite de vijeliile „veacurilor“.

Concertul a fost foarte bine cercetat de aproape 250 persoane. Dintre străinii din îndepărtare am văzut pe doamnele și domni: Cornea din Caransebeș; Bancilă din Gârboveți; Nicolae Nestorovicu din Mohadia; Dimitrie Bogoevicu, preot din Bănia; Teofil Osiecki din Prilipeți; G. Saberia din Bolvașnița; Bihoi din Lapușnic, apoi două dame din Lînz, care cu ocaziunea recreerii la Băile Erculane au rămas la petrecere și mulți alții. Afară de aceea inteligența din loc a ambelor judecătorești cercuale a fost pînă la cel din urmă de față, asemenea toți preoții locali și mulți dintre măiestrii și economii nostri cu simț și cu stare bună.

Cu această ocaziune nu pot ca să nu-mi exprim părerea de rău față cu purtarea domnilor preoți și învățători din jur, excepțiune făcînd dl preot Dimitrie Bogoevicu din Bania și dl G. Mateiu, învățător din Borloveni-nou, care au luat parte, căci mai virtuos dela domnia-lor s'a așteptat mînă de ajutor iubiților nostri coriști. Aceasta m'am ținut de datoriță a aminti, ca pe viitor să tindă mînă de ajutor unor atari reuniuni care sînt spre fala noastră.

Vineri, s'a celebrat sfînta liturgie pontificînd domnii preoți: Dimitrie Bogoevicu, Ioan Brinzeiu și George Dimitrieviciu jun. La celebrarea sf. liturgii a asistat și corul vocal, care deși era obosit, totuși cîntările liturgice le-a executat cu cea mai mare precizie și punctualitate.

Primească sincera noastră mulțumită și pe această cale dl conducător dimpreună cu coriștii d-sale, pentru bucuria ce ni-a făcut-o cu această ocaziune atît nouă cît și onor. oaspeți din împrejurime și îndepărtare, care fără deosebire de naționalitate a luat parte la această petrecere.

Vrednicului și harnicului conducător al reuniunii servească-i acest rezultat strălucit de încurajare, ear' zeloșilor și neobosiților membri de fală și de impuls la lucruri tot mai mari și mai frumoase.

Ear' tuturor Românilor bozoviceni și almăjeni le zic să aibă întodeauna de exemplu

înaintea ochilor progresele corului românesc din Ciclova-montană și să-și dea toată silința a înființa atari coruri de plugari.

Almăjanul.

Adunări

contra proiectelor de lege religioare. CONVOCARE.

Subscriși prin această convocăm pe toți alegătorii români din cercul electoral al Iosășelului, comitatul Aradului, la o

ADUNARE PUBLICĂ

ce se va ține în Dumineca tuturor sfinților, 23 Maiu (4 Iunie) a. c., la 11 oare înainte de amiază în localul ospătăriei „Dela Criș“ în Iosășel.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Discuțiune asupra proiectelor de lege: căsătoria civilă, introducerea matriculelor de stat și recepțiunea Ovreilor.
4. Luarea rezoluțiilor.
5. Închiderea adunării.

Iosășel, 9/21 Maiu 1893.

Ioan Grosa, protopop Halmagiului; Const. Gurban, protopop Butenilor; G. Lușca, preot în Dieci; T. Coloja, preot în Bontestți; Max. Băscărdău, G. Leuca, preoți în Buceava-Madrigești; N. Harduț, preot în Aciuța; I. Farcaș, preot în Plescuța; I. Mera, preot în Hontșor; G. Costina, preot în Iosăș; T. Bodea, preot în Crocna; I. Serac, preot în Zimbru; Tr. Magier, preot în Zeldiș-Saturu; P. Șerb, preot în Secaș; N. Draganca, preot în Cil; P. Pintea, preot în Cacăreu; L. Dobretiu, preot în Revetiș; At. Bradean, L. Oprea, preoți în Chinuoa; G. Crețu, C. Lazar, preoți în Almaș; I. Săbău, învățător în Guravale; P. Popovicu, învățător în Zeldiș; V. German, învățător în Gurahont; N. Grosa, învățător în Bontestți; P. Popa, învățător în Cil; Nic. Boșcanu, învățător în Bodești; Ioan Suciu din Dieci; C. Novac și G. Dirlea, învățător în Almaș; Terentiu Tîpșiu, proprietar în Dieci.

CRONICĂ

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai Sambătă seara.

Închiderea parlamentului maghiar. Prin rescript regesc parlamentul din Budapesta a fost amînat pînă la 25 Septembrie.

Archiducele Otto cu soția vor sosi la 2 Iunie la Oedenburg pentru a se stabili acolo.

Numire. Ioan Kabdebo, practicant în drept la tribunalul reg. din Alba-Iulia, a fost numit conducător de cătri funduare la judecătoria cerc. din Cămpeni.

Necrolog. Dumitru Nan, paroch gr.-or. în Răsno v și asesor protopopesc, a răposat în 17 Maiu v. la oarele 7¹/₂, seara în etate de 47 ani.

Ziaristi croați. Foile croate sosite azi spun că atît redactorul-șef al ziarului „Obsor“, dl Politea, cît și redactorul-responsabil, dl Dorótko, arestați mai zilele trecute, au fost puși în libertate legându-se pe cuvînt de onoare că nu vor fugi și nu vor întreprinde nimic spre a zădărnici cercetarea.

Din Iliu-murășan (com. Hunedoarei) ni-se scrie cu data 31 Maiu n. a. c. că sîmînăturile de toamnă în urma ploii s'au îndreptat și sînt frumoase, pe unele locuri însă grăul a cam perit, și aceasta, precum se crede, în urma zăpezii prea mari din iarnă. Cu sîmînatul cucuruzului am fi cum pe gătate, dacă n'am fi siliți să arăm și acum pămînturile, ce au fost inundate de Murăș. Cucuruzul sîmînat mai de timpuriu s'a desvoltat bi-nișor și oamenii au început a-l săpa. Lipsa de nutreț abia acum a început a se micșora, după-ce luferna, trifoiul etc. se cosesc deja. Vitele s'au ieftinit foarte tare, din care cauză nu se prea caută. În unele din comunele din împrejurime, precum în Bașca, Certejul-de-jos, Coaja etc. grasează între vite ceva morb, de care însă cele mai multe se vindecă.

Petrecere. Duminecă în 23 Maiu st. v. a. c. se va ține în Gurarului petrecere de vară școlară, în locul numit „Sub peatra gurguiată“. Toți doritorii de a participa la aceasta sînt binevoiți și prin aceasta să se considere de invitați, deoarece-ce invitări speciale nu se vor face. Începutul la 1 oră după amiază. La cas de timp nefavorabil petrecerea se va amîna. Venitul curat e destinat pentru biblioteca școlară gr.-or. Corpul învățătoresc.

O conferență. Ieri, Mercuri, 19/31 Maiu, la oarele 8 și jum. seara, dl Dr. Drăgescu a ținut în sala cea mare a Ateneului din București o conferență despre: „Procesul istoric în curgerea veacurilor între Români și dușmanii lor“.

WILHELM MÜHLE
 Cultivator — Magazin de s minte
Timi oara (Ungaria)
 face cele mai mari exporturi de cele mai bune  i mai sigure
S MINTE
 agricole de legumi  i de flori.
 Cataloge franco  i gratis la comandă. [55] 19—20

 mprumut curat. — N'are consorțiu.
  ntreg profitul în favorul asiguraților.

Cel mai mare  i mai bogat institut
 de bani din lume.

Capitalul de asigurare:
907
 milioane
 franci.

THE MUTUAL
 SOCIETATE DE ASIGURARI PE VIEATA  N NEW-YORK,
 FUNDATĂ  N ANUL 1843.

Asigură pe
 viaat  pe lângă cele
 mai diferite  i mai
 favorabile modalit ti.

Cu prospecte  i cu infor-
 mațiuni mai  ndetailate
 servește

Erd lyr szi aligazgat s g
 Kolozsv rt
 sau agenția din loc
SIEBENBÜRGER VEREINSBANK
 SIBIIU. [963] 6—50

A eșit de sub tipar  i se află de
 v ndare la Institutul Tipografic:

ROMÂNII LA DOBRIȚIN
 sau
 CONDAMNAREA Dnui Dr. V. LUCACIU,
 amănunțită dare de seamă a pro-
 cesului intentat dnu Dr. Lucaciu.

După raportul „Tribunei”.

Amplificat  i îndreptat.

Prețul 40 cr.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.
 ROMAN
 DE
 GEORGE EBERS.
 Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.
 Institutul Tipografic  n Sibiiu.

A apărut:

Clara Milică
 Novel 
 de
 I. Turghenev.
 Traducere din limba rusă
 de
 Enea Hodoș.
 Institut Tipografic  n Sibiiu.

 n editura „Institutului tipografic”
 a apărut  i se află de v ndare

Pr sirea pomilor
 de
 D. COMȘA,
 membru în comitetul central al „Reu-
 niunii române agricole”.

Prețul unui exemplar 12 cr.

 n eșit de sub tipar:

A doua edițiune
 din
TINEREA VITELOR
 de
 Eugen Brote,
 president al „Reuniunii române de agricultură din
 comitatul Sibiiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Legea veterinară.

At t primăriile comunale, c t  i fiecare econom au trebuință
 să cunoască **legea** numită **veterinară.** Dl Tormay Béla, secretar
 de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare
 poporală a legii amintite.  n această explicare se vorbește pe larg
 despre pasapoarte, de t rgurile de vite, de boalele lipicioase  i multe
 alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiiu a tradus
 această carte în limba română populară. Cartea se numește:

 nv țatorul Munteanu
  mp rt șește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
 despre

LEGEA VETERINARĂ
  i
 BOALELE CONTAGIOASE

st nd cu d nșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
 Tormay Béla.
 (134 pag. mari)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.)  i se poate cum-
 p ra dela

Institutul Tipografic  n Sibiiu.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar  i se află de v ndare la Institutul
 Tipografic  n Sibiiu

MEMORIALUL
 arhiepiscopului  i metropolitului
Andrieu baron de Șaguna
 sau
 luptele naționale-politice ale Românilor
 1846—1873
 de
NICOLAE POPEA,
 arhimandrit-vicar arhiepiscopesc.
 Tomul I.
 Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic  n Sibiiu.
 Strada Măcelarilor Nr. 21.

- Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.**
- Pădureanca.** Novel  de Ioan Sla-
 vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
 exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
 sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
 - Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
 Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Ce n'a fost  i nu va fi.** Poveste de
 I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
 8 bani.
 - Pip ruș Pătru.** Poveste de I. T.
 Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Păcală  i t ndal .** Anecdotă de
 Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
 plar 3 cr. sau 6 bani.
 - Juc ri  i jocuri de copii.** De P.
 Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
 plar 25 cr. sau 50 bani.
 - Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima
 al lui I n. Un exemplar 8 cr. sau
 16 bani.
 - Col c ritul.** Obiceiurile t ranilor ro-
 m ni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
 exemplar 16 cr. sau 32 bani.
 - Filica a nouă mame.** Poveste de
 Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
 cr. sau 28 bani.
 - Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
 vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
 sau 6 bani.
 - Sf ntul Nicolae.** De Matilda Cugler-
 Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 -  nd r tnicul.** Poveste de Silvestru
 Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
 16 bani.
 - Bl st m de mamă.** Legendă popo-
 rară din giurul Năsăudului. De George
 Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 - Bunica** de Bojena N meov , tra-
 dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
 ban Iarn k. Un exemplar cu prețul
 redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
 1 leu 20 bani.
 - Vlad  i Catrina** Poveste de Gr.
 Sima al lui I n. Un exemplar 5 cr.
 sau 10 bani.
 - Din b tr ni.** Ghiciri, întrebări  i
 răspunsuri, fr m nt ri de limbă, adu-
 nate de Gr. Sima al lui I n. Un
 exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Pe p m ntul Turcului** de George
 Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - C ld rușa cu trei picioare.** Po-
 veste franțozeasc  de Eleonora T n -
 sescu, după A. Genevray. Un exem-
 plar 8 cr. sau 16 bani.
 - Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera.
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Un pețitor îndărătnic.** Novel  de
 Bj rnstjerne Bj rnson. (1856).
 Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Prietenul meu V ntur -Tear .** Din
 novelele californiene ale lui Bret Harte.
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Sc p r toarea.** Din povestile lui An-
 dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Fata Craiului din cetini.** De George
 Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 - Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae
 Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
 - Draga mamei.** Baladă de George
 Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
 20 bani.
 - Taina unei vieți.** De Bj rnst-
 jerne Bj rnson. (1869). Un exem-
 plar 6 cr. sau 12 bani.
 - Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
 Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 - Păcală în satul lui.** Poveste de
 Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
 20 bani.
 - Sgârcitul.** Comedie de Molière.
 Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
 vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
 sau 10 bani.
 - Nusciu- mp rat.** Poveste din popor
 de „M rgineanul”. Un exemplar 12
 cr. sau 24 bani.
 - Dina- mp r teas   i peana ei
 aleasă.** Poveste din popor de „Măr-
 gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau
 24 bani.
 - Fulger.** Poveste în versuri de George
 Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
 bani.
 - Spice de aur.** Culesse de dascălul
 Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
 sau 24 bani.
 - Un idil în Roșeni.** Novel  de Bret
 Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Baba iadului.** Poveste în versuri
 de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
 16 bani.
 - Princesa fermecată.** Poveste în ver-
 suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
 cr. sau 20 bani.
 - Dina m rg relelor.** Poveste în ver-
 suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
 cr. sau 24 bani.
 - Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
 Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - O partidă în patru.** De Antonio
 Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
 sau 24 bani.
 - Posacul bun de inimă.** Comedie în 3
 acte de Carlo Goldoni. Tradus de
 Domnișoarele Al.  i Luc. I. Romanescu.
 Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 - Croitorul  i cei trei feciori.** Po-
 veste de Ioan Moța. Un exemplar 15
 cr. sau 30 bani.
 - Mica Fadet .** De George Sand. Un
 exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Rusalin păcurarul.** Poveste de Ni-
 colae Trimbițoniu. Un exemplar 22
 cr. sau 44 bani.
 - Roma invins .** Tragedie în 5 acte
 de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
 L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau
 48 bani.
 - Clara Milică.** Novel  de I. Turghenev.
 Traducere din limba rusă de Enea
 Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
 - O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exem-
 plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor  i preste tot
 v nd torilor, se dă rabatul cuvenit.

INSTITUT TIPOGRAFIC  N SIBIIU.

Se află de v ndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului
 reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, —
 primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

k szeg el lj r s g t l.

Sz.

A tekintetes
megyei  rvasz knek

Hivatalból.
 Portomentes.

 gyben.

Formular

marimea 14 X 21 1/2

100 buc ti 50 cr.